

[Jan Køpke Christensen]

demokrati; det er faktisk det, der kaldes en slags, hvad skal vi sige, hjernevask.

Selve redegørelsens mål med hensyn til en kvalificeret ungdomsuddannelse er godt. Der skal naturligvis være individuel mulighed for at vælge mellem kvalificerede uddannelser. Måske kunne man så mene, at redegørelsesmetoden er lidt vakkende og tvivlende med hensyn til målsætningen. Vi er naturligvis ganske enige i, at eleverne skal sættes i centrum, i fokus, men det skal være individuelt; derudover skal de stillede udfordringer mere rettes mod den enkelte end mod hele gruppen. Jeg understreger, at vi ikke er uenige i redegørelsen på netop det område.

Når det drejer sig om, at ungdomsuddannelserne skal være personligt og musisk udviklende – sådan tror jeg der står – sætter vi spørgsmålstegn ved det musisk udviklende. Vi mener, at det må være op til den enkelte uddannelsesinstitution, om det er et punkt, de vil føre frem.

Vi mener naturligvis, det er en god målsætning at ville sikre, at så få som muligt falder fra undervejs i uddannelsesforløbene. Det sikres bl.a. gennem nye spændende uddannelses tilbud, men det skal også så vidt muligt uddelegeres til den enkelte skole, der efter Fremskridtspartiets opfattelse er meget bedre i stand til at vurdere behovene.

Med hensyn til overgangen mellem grundskole og ungdomsuddannelse er det efter Fremskridtspartiets mening af afgørende betydning at gøre overgangen nemmere f.eks. med det i redegørelsen nævnte grænseoverskridende forløb også med henblik på at undgå det frafald af elever, som jo er et problem.

Det, som vi synes er fint, og som for den sags skyld skal roses, er, at man får en reel overførsel af kvalifikationer. Det er med til at sikre et fleksibelt og effektivt uddannelsessystem, der ikke unødigt bruger såvel skolernes som de studerendes tid overflødig. Det, man kan efterlyse, er måske en nærmere specificering af, hvilke områder der kan udpeges som nye vækstområder med nyt uddannelsesbehov. Det kan efter vores opfattelse også i en vis udstrækning lægges ud til de enkelte skoler.

Med hensyn til handlingsplanen er det ikke vor opfattelse og vor holdning, at målsætningen skal være, at alle unge skal have en uddannelse. Det dér med »skal« bryder vi os ikke om. Det skulle jo være mærkeligt, hvis der ikke

findes eksempler – det ved vi der gør – hvor en egentlig uddannelse for den sags skyld slet ikke vil være med til at forbedre livsværdierne for den enkelte. Fremskridtspartiet mener, at målet skal være, at alle har en mulighed for at få en uddannelse. Det er efter vores opfattelse meget, meget farligt mere eller mindre at presse unge ind i en uddannelse. Dette oplæg og det, vi diskuterer gang på gang, når vi diskuterer uddannelsespolitik, går ofte ud på, at det nu er bedst at have en uddannelse, og at det ligesom bliver sat lidt højere end alt andet i samfundet. Det bryder Fremskridtspartiet sig ikke om. Vi mener, at der absolut er lige så meget brug for dem, der ikke har en uddannelse. Jeg kan nævne, at f.eks. en knægt, der går og skiller sin knallert ad og er hjemme ungdommen igennem, nemt kan blive ansat på et værksted og hjælpe til dér. Altså de mennesker skal ikke føle sig mindre værd.

Det er det, vi appellerer til ministeren om: at man ikke fremstiller det sådan, at det primære må være, at man har en uddannelse, og at man så er finere end dem, der ingen uddannelse har. Det er absolut lige fint; mange af dem, der går uden uddannelse, har et godt job et eller andet sted. Så vi skal nok passe på, at vi ikke altid koncentrerer os om, at alle mere eller mindre skal presses ind i en uddannelse. Det vil også bare være sådan, at der vil ske et stort frafald, når vi gør det. Det skal naturligvis være af lyst, man går ind i en uddannelse, og ikke, fordi man mere eller mindre presses til det, fordi man føler, at man dermed er bedre her i samfundet. Det vil også være ressourcspild med det store frafald, vi har i dag, og det skal vi selvfølgelig undgå.

Jeg tror, det bl.a. var Venstres ordfører, der kom ind på, at det også er godt nok, hvis man er specialarbejder. Tidligere skulle man ikke uddannes som specialarbejder, men det er faktisk også en uddannelse i dag, kan jeg oplyse Venstres ordfører om. Jeg glemmer aldrig i sin tid, hvor jeg var ansat på en erhvervsskole, da en kollega pludselig en dag kom og sagde: Ja, nu er det ikke bare flyttemand Olsen længere, nej, nu er det flyttetekniker Olsen. Så nu var det blevet en uddannelse.

Det er det, jeg mener: Vi skal nok passe på, at alle her i samfundet ikke absolut skal gå rundt og sige, at nu har de en uddannelse. For hvor meget er det værd, hvis der ikke er reel